

Voor het eerst gaat meer geld naar zon dan naar o

De wereld investeert dit jaar 357 miljard euro (382 miljard dollar) in zonne-energie, net wat meer dan de 346 miljard euro (371 miljard dollar) die naar oliewinning gaan. Naar duurzame energieprojecten gaat zelfs anderhalf keer meer geld dan naar olie, gas en kolen samen, 1600 tegen 1000 miljard euro. Deze hoopgevende cijfers komen van het internationale energie-agentschap, de IEA, die toch ook nog zorgen uitspreekt. De investeringen in duurzame energie zijn de afgelopen twee jaar dan wel met 24 procent gestegen, de uitgaven voor fossiele brandstoffen groeiden nog met 15 procent.

Toch is zonne-energie nu de energievorm die het meeste geld aantrekt, een mijlpaal waar volgens mij over tien of twintig jaar nog naar zal worden verwezen. "Duurzame energie ontwikkelt zich snel, sneller dan veel mensen zich realiseren", aldus IEA-topman Fatih Birol.

De directeur van wat tot voor kort werd gezien als de spreekbuis van de oliemaatschappijen waarschuwt tegelijkertijd dat de afbouw van investeringen in de fossiele industrie niet hard genoeg gaat om in 2050 klimaat-neutraal te kunnen worden.

Een verhaal apart blijft China, dat nu zo'n 80 procent levert van alle zonnepanelen in de wereld. Europa en de VS willen de productie naar de eigen regio's terughalen, maar wie hun plannen vergelijkt met die van China, ziet een enorm verschil.

China produceerde vorig jaar voor ruim 200 gigawatt aan zonnepanelen (ongeveer 500 miljoen panelen) en wil in 2030 maar liefst 850 GW leveren, zeven keer meer dan het zelf nodig heeft. De VS en de EU maakten vorig jaar respectievelijk 8 en 4 GW aan panelen en willen dat in 2030 opschroeven naar 40 en 13 GW. Flinke groeipercentages, maar samen nog niet eens 6 procent van de Chinese productie. China heeft dus overduidelijk de intentie om de zonne-energiemarkt te blijven beheersen.

Een voor de EU iets rooskleuiger beeld geeft volgens het IEA de batterijproductie. China is daar nu ook een grootmacht, op afstand gevolgd door Japan en Zuid-Korea. Ook die markt wil China nog meer naar zich toetrekken, door de productie acht keer zo groot te maken in 2030.

De huidige plannen van de EU voorzien in een verzevening van de productie van zonne-energie. De EU blijft in dat opzicht dus opnieuw achter bij China, maar het produceert in 2030 wel meer batterijen dan het nodig heeft en zou dus een belangrijke rij-exporteur kunnen worden.

Ook bij warmtepompen stijgt de Europese productie in 2030 de eigen behoefte. De productie wordt dan zelfs groter dan die van China, op basis van de bekende plannen. Misschien is hier voor Nederland nog een mooie rol weggelegd. Diversiteit in Nederlandse start-ups ontworpen warmtepompen die zowel voor elektriciteit als voor warmte-energie zullen verbruiken, en die goedkoper in aanschaf en onderhoud zijn. Daar zou dus een mooie wereldmarkt voor te gloren...

Een ondergeschoven kindje in de VS en Europa wil

'Duurzame energie ontwikkelt zich snel, sneller dan veel mensen zich realiseren'

nes te zijn. Terwijl we daar in Europa, met Vestas en Siemens Gamesa in 2021 nog de nummer één en drie van de wereld hadden, groeit de productie hier amper. Daarmee geeft China een kans voor openen ook op dit terrein de wereld te gaan overheersen.

Kortom: het gaat met de zonne-energie, en vooral met de productie van zonne-energie, de komende jaren echt de goede kant op. Het is een mooi vooruitzicht. Het verslaving aan fossiele brandstoffen neemt nog niet af. En de afhankelijkheid van China voor onze duurzame stroom uit de wind dreigt, ondanks de voornemens in de EU, alleen maar groter te worden. Er is heel veel werk te verzette

Vincent Dekker

In de rubriek 'Vincent wil' belicht journalist Vincent Dekker ontwikkelingen op het gebied van groene energie, dichtbij en ver van huis.